

Què hi ha a la vida més bonic que la pròpia **VIDA**? La vida que els més menuts amb la seva joia i la seva espontaneïtat poden oferir als més grans...; la vida que els adolescents atorguen als que els envolten, amb els seus dubtes i inquietuds ...; la vida que els monitors posen al servei de la societat per a que la realitat d'esplai sigui possible i transformadora ... Realment és difícil trobar quelcom més bonic que tota aquesta vida.

I és tota aquesta **VIDA** la que aquest esplai, el Centre d'Esplai Natzaret porta 25 anys **REGALANT I POSANT AL SERVEI DE LES PERSONES!**

Un **Esplai ple** d'il·lusió, un **Esplai ple** de mirades ben brillants, un **Esplai ple** de valors, un **Esplai ple** de somriures, un **Esplai ple** també de llàgrimes, un **Esplai ple** d'esforç, ... en definitiva un **Esplai ple de VIDA** i de molt més ... que han fet real i plena de sentit l'existència del Centre d'Esplai Natzaret al barri de Les Corts.

La seva trajectòria només es pot que qualificar d'admirable, doncs l'esforç que han fet la gran quantitat de persones que han estat al darrere i han passat al llarg dels anys, no té nom ni preu, com no ho té tampoc l'esforç, dedicació i il·lusió de l'equip de monitors actual: la lluita per tenir infants; per aconseguir monitors qualificats; per comptar amb un bon projecte educatiu; per mantenir-se vinculats a la realitat del barri; per aconseguir diners per subsistir, ... i un llarg etcètera d'esforços realitzats des del cor de cada una de les persones que ho ha fet, ho fa i ho farà possible.

Per ells, perquè s'ho han cregut fins al més fons dels seus cors; per cada un dels infants, adolescents i joves que hi ha passat; per aquells que, un cop han deixat de ser nens, també han volgut posar-se al servei com a monitors; pels monitors i monitores; pels voluntaris; pels responsables; per la gent de l'escola; pels que han estat al darrera malgrat no ser vistos; ... Per tots ells només podem que demanar-ne un crit ben alt i ben esplaiero, d'alegria i d'agraïment per aquests 25 anys, que faci trontollar tots els espais de Barcelona ... i, si encara queda algun racó d'aquesta ciutat que no els conegui, es sorprengui i es meravelli de la seva existència.

Gràcies per ser un autèntic **raig de VIDA!** Gràcies per creure i col·laborar en la **TRANSFORMACIÓ de la nostra societat** des de l'Educació en el Lleure! Gràcies per construir i ser **ESPLAI!**

Una abraçada molt forta!

María Valencia i Vera
Presidenta del MCEC – Fundació Pere Tarrés
R125